

כג:

עין משפט
נר מצודה

סו א מ"י פס"ו מהל'
 אכידה הל' ית סתג פשן
 פד טושי"ע ח"מ ס' רס
 ס"ח פס':
 סו ב מ"י סס ופ"ט מהל'
 רואה הלסג ז סתג סס
 טושי"ע פס':
 סח ג מ"י פ"ט מהל' רואה
 הלסג ו:
 סס ד הרמ"ס העש"ט זה
 ופ"ט גכ"ט:
 ע ה ז ה ז מ"י פס"ו
 מהל' אכידה הל' ית סתג
 פשן פד טושי"ע ח"מ ס' רס
 ס"ח פס':

רבינו גרשום

[illegible]

(א) נראה דג"ל ואם איכא שוקק
אחר רחוק מזה יש צו הרגה
יותר מזה הולכין אחריו וכו'.

לא יחפור פרק שני בבא בתרא

חֲזוֹן לְחֲמִשִּׁים אָמָה הָרִי הוּא שֶׁל מוֹצָאוֹ. לְדוֹלִינן עַמַּר רוּבָה דַּעֲמָא וְאִפִּי לִמְדִּי אֵין הוֹלִינן בְּמִמּוֹן אַחֵר הַרְבֵּה הֵיט בְּתַקּוּם (ו) שְׂהוּ מִחוּק אָבֵל הֵבֵל לֵדִיכָא חוּקָא דְּמִמּוֹנָא לְדוֹלִינן כַּתֵּר רוּבָה וְאִם כִּפְרָק אֵלֹו מִלִּיאוֹת (בִּי מִי דֵּד. וְסֵי) לְרִבֵּין דְּרֵבִי שְׁמַעוֹן בֶּן אֶלְעָזָר דְּלִמְדִּי אִפִּילוֹ עֵבֶיר שְׂרֹבָה בּוֹסֵס חֲזִיב

להכריז בדבר שיש בו סימן ואח"כ
לא אליהו בחר רובא מיון דליכא
חוקה דממונא וי"ל דתקנת חכמים
היא כדי לקיים מצוה השבת ארצה
ביון דיטול להנכר ע"י הכרח אלא
היא של ישראל ישראל נמי לא
ימלאש דמקין ארעמיה דלגנא משכח
ישראל יורכז: **ר"ב** וקרבן ה'ך
אודר הירוב וי"ת מני קא שמענן
ממתינא הירוב (במכות דף טו.) ט'
חמיות כולן מוכרות בשר שמוטה
ואחת מוכרת בשר נצילה (ובי')
ובנמצא קרבן אחר הירוב שמענא אפי'
ומנא קרבן לחמיה וממכרת נצילה
ומיך ר"י בר מרדכי דאי ממתינא
היה אמינא בגון דאין דלמות מדינא
נעולות דליכא מרי רובי קמ"ל רבי
הינא דאפילו דלמות מדינא נעולות
דליכא חללי דרב א"ר זירא דפירי
ליה בסמוך אפי"ג דר' זירא נמי
אית ליה לקמן אפילו דלמות מדינא
נעולות הינא בשר דנא ליה דקיבלה
מרי חמיה דאין דנא ליה לרצ"ה
דאס קן מאי פריך ליה מקרא
מיקאש ליה ממתינא דמשע
חמיות ואפילו חוקמה שבאין דלמות
מדינא נעולות הוה טעמא דבעינן
מרי רובי אינו אלא מדרבנן משום
גזירה דלאמר בסוף פ"ק דכמוכות

(דף ע"ו.) ונראה לר"י דא' ממנתי' ה"י רובא וכן משמע בקמחן גבי חנית ש' מתוקמא דהא' משמע דמומרתא אפילו' קורבא דביתו' של נכרי ה"י קורבא דא' כרבי' חנינא' דאכל אותה עיר כנדה' ככוליה גמרא דרבי' חנינא' אלא לקמח' ונפיק דביבא' (דף י') מימי' ליה נמו' ולבנים' ומלא' שחורים' במקום' לבנים' ואתרי' מינה' ומעמלא' אתו' ומקסין' עלי' דלמיה' ניהו' : **רבי' יודא'** והיה' לאקשו'י' אלא' אמתיתא' איכא' לשטוי' י

דמוכה אזל לר' חנינא דאפילו בקרובא
דרביבא: מימא דהא סשמע דעט
 (בדקא) תניא מנין דאם נמלא סמוקו
 ואמאי? וכלל מחוק קרובא נראה ש
 פרק מרובא (ביק דף סב:) דלון ירושלים
 וגם בשאר ימות חגה לביבא דברים
 רגילים לבא קר' ירושלים אי מני
 ומהמיתא דשקט מתיית לל מני למי
 אחרין דכרטייהו בחמשים אמה מלי
 רים ואמר לעיל דלג שניי אלף שש
 דהא ש' מולאז בקוס דהוי יהודא דנפ
 ללזא שין דמלל מוקס ואמאי הו' גפ
 מוא דהא חקן מלאז בין ש' שובקין
 דרכים נפל דלאחרין לקמן גבי ז' זק
 דמיא למיאר דמשוקינא בל לית לן לית
 כבי' מדרשא. איז לפרש משום דעני
 דהא אשכנא דמתינתין מני כהנאי ו
 אינו מדדה כלל יותר מחמשים אמה
 נפש אומר כ"ז דהך פירכא הו' מני
 חמשים דהו' וז' חוק חמשים לל
 משום דעני דמיפקר דלז' חור רובא
 מחלל שיהא יחלל
ולזיויל בחר רובא קרעבא. הו' מני
 דשחא דמוק' לל שכלל ש' מני
 הו' דומיא דירש' כיון שאין מוכרין

מרתנ' יצול. גחל: הנמלא כבוד חמשים אמה. של שוכן: נמלא
בין שני שוכנות. כבוד חמשים לשמיהן: גמ' רוב וקרוב. אם
בא דבר לפניו יש בו להלך אחר הרוב והוא כך ואם חלף בו אחר
הקרוב אינו כך הלך בו אחר הרוב ואע"ג דמרוויח דלורייאמא רובא
הלורייאמא דכתיבא אחר רבים להטות

מתני'. "ניפול הנמצא בתוך חמשים אמה
הרי הוא של בעל השוכך חוץ מחמשים אמה
הרי הוא של מוצאו נמצא בין שני שוככות
קרוב לזה שלו קרוב לזה שלו מחצה על
מחצה שניהם יחלקו: **גמ'**" א"ר רבי
חנינא ר"ב וקרוב הולצין אחר הרוב
ואע"ג דרובא דאורייתא וקורבא דאורייתא
אפילו הכי רובא עדיף מתיב רבי זירא ויהיה
העיר הקרובה אל החלל ואע"ג דאיכא
אחריתי דנפישא מינה גברליכא ולזיל בתר
רובא דעלמא יביושבת בין ההרים תנן
ניפול הנמצא בתוך חמשים אמה הרי הוא
של בעל השוכך ואף על גב דאיכא אחרנא
דנפישא מיניה גברליכא אי הכי אימא סיפא
חוץ מחמשים אמה הרי הוא של מוצאו
ואי (א) דליכא ודאי מההוא נפל הכא במאי
עסקינן במדרה דאמר רב עוקבא בר חמא
יכל המדרה אין מדרה יוחר מנ' (ב) בעי ר'
ירמיה רגלו אמה בתוך (ג) אמה ורגלו אחת
חוץ מחמשים אמה מהו (ד) ועל דא אפקוהו
לרבי ירמיה מבי מדרשא תא שמע נמצא
בין שני שוככות קרוב לזה שלו וקרוב לזה
שלו ואף על גב דחד מיניהו נפיש מחבריה
הכא במאי עסקינן ששניהן שוין ולזיל
בתר רובא דעלמא והכא במאי עסקינן
בשביל

בנמצא בנחמץ ועוד נראה לר"י דרבי חנינא אחא לאשמוע
אלפא בנחמ דבעי למימר דרב דאמר כנגד עיר שבויה יש
נמצא סמוך לבית נכרי וזהו מטעם דאזיל בחר רוב הע
מורה כיון שדרים רוב ישראל באותה העיר ורב אזיל בחר
אזי דקירא היי קורבא דמוחא ולכן אזיל בחרה וכל ההלכה
בני חנא אשמועם בפרידאם של ערלה קורבא דמוחא
כי הא דתנן ימנ שחורים ומלא לבנים ומלא שחורים
לבנים בתקום שחורים מהו חיימא אינו ינוה ואיתפסור
ה לימא מסיע ליה לרבי חנינא כו' והאם קורבא דמוחא
הער הקרובה לו מאי דאיכא אחרית דנפישא מינ
דלכיה וכו' ליכא לאשוי חזי דרב רוחא דעלמא דלגזי ר

לדמוה הלך אחר הרוב פריך שפיר די נגז משנין דלית
נמא להדיק הקרובה מדין עגלה ערופה משום דמיון
לעיר שאין בה בית דין שמתניח ארסה שאין בה בית דין
ממאורה שאין בה בית דין קה: **ביושבת** בין ההרים
מביאה עגלה ערופה ואע"ג דכחביז (מהלל קה) ירושלים הרי
נעדרות וגם אומות העולם היו באין שם כמקורה שקריה רר
במי חזקיה שכל ישראל היו שם ולא היו באין לשמורה: **בין**
פוך דהבא היו קורבא דמוח ולא משכוך וזו דהיו שם
שם: **בדרכא** לא מני למיפוך דנחל כמר רובא דעלתא
רס ומו לא: **וא** דליבא אחריני ודאי ממהות נפא: **בב**
שם של הפקר קרוב זה כותס אכל השמע לדמי ודאי מההוא
מואז כיון שקרוב לזה דהיך משמע דמך תמשים אמה
קרוב לזה של דנשקן שרין אולין דמך קרוב: **ורא** ו
דחמרא דאישתתקן כי קופאי ו"ל דהיכא דודאי נפל ולא דמי
ימלי ואלאחוקי גניפלה דמי אדם מהרין שלא ימלי מהם
דחמרא דלח שקיחא כלל דהיכי אישרמי דרגלו אחת מן
מואז איירי דקמי מחלה עז מחלה יתקוני ונראה לרבי
אפילו רגלו אחת דכל מדות כמניסין קרוב: **מצא**
למיפוך אמתתא דמשע חטיוה דהאי קורבא דלא מוכח הוא
היו נמי מן תמשים לזה אפילו הדין אולין כמר קורבא ומו
דעלתא אכל קשיא לרשב"א דהיכי מני לימור אלא עז גב
וחו וזו אד מנייבוי נפיש קול כמר רובא ואומר כ"י דהי
מנייבוי נפיש קול כמר רובא ואומר כ"י דהי

לשנוי דאין כי אם שני שובבין תוך ל' יום אלא בעי לשנוי
ל כרמים לא הוי דומיא דרישא דהא רישא לא מיירי בשבוי
שנתינו שציל של כרמים בשום מקום ועוד הוה מצי לשנוי ק

מסורת הש"ס

(א) בינה י: (ב) (שם יא.)
(ג) תיבות ודלגא מרבי חנינא צ"ל
אחרי תיבות אדיל כמרה.
(ד) (ועי' תוס' מדה ית.
ד"ה הלך.)

תורה אור השלם

1 וְהָיָה הָעֵיז הַקָּרִיבָה אֶל
הַזֶּהָל וּלְקִשּׁוֹ וְקִי הָעֵיז
הַזֶּהָל עָנָה בְּקֹרֶאֶשׁ לֹא
עָבַד כִּי אֲשֶׁר לֹא מִשְׁכָּה
בְּעַל: דְּבָרִים כ"א ג

הגהות הב"ח

(א) נב' וא' בדליכא תלד:
(ב) שם יתור מנ' אמה
כפי ר': (ג) שם ע"ל לא
אקפודו לר' רמיא. פ"ה
נב' גט פטוט סוף דף קא
דכל די חפשא פייטבו לר'
רמיא: (ד) רש"י ד"ה אלא
וכי נדעמא מנייה הדי:
(ה) ד"ה הכא נחמא וכי
אזנינ דלאבא אחרעי תרין
לחמשיה אמה הנמי:
(ו) רש"י ד"ה סוף וכו' היט
מקום שהאחר מוקין:

מוסף רש"י

רוב וקרוב. אם כל מפנה
לפנינו יש לתלות בדבר
הקרוב לו להחיד או לאחיד,
יש לתלות אחר הרוב לענין
אחר חלוק הקרוב. הלך אחר
הרוב (ביצה י').

(שמות כג) וקורבא לאורייתא דכתיב
ויהי העיר הקדושה וגו' וּמִלֵּא דְלִיכָא
אִתְרִיבִי. שרחוקה ממנו שרחוקה ממנה
ברוב עס: דְלִיכָא. רחוקה מן
שגולה ממנה אלא כוּן שוּת: מִן
ההרים. שאין דרך רומחים לבא ממקומה
אחרים לבאן: לֹא אֵעִי דְלִיכָא
אִתְרִיבִי. חוץ לתחומים אמה דנפיש
מאה: אִימָא מִיסַּא ב'ו'. הוּא הָיִן
דהוה מִזֵּי לְמִיסְפָּךְ נְמִי לִיזֵיל בְּתַר דִּין
דַּעֲלָמָא אֵלֶּא דְלִית לִיה פִּירְכָּא
דַּעֲרִיבָא (ו'): הֵכָּא בְּתַיִּי עֲסָקִין.
כּוּלָּא מִתְרִיבִי מִתְרַבָּא בְּמַדְדָּא בְּגוּלָּא
שְׂטִיט יִכּוּל לַעֲרֹךְ אֵלֶּא דְנִדְרֵי
מַעַט הֵלֶכְךָ חוּץ לְחֻמָּשִׁים אִמָּה שֶׁל צֶעַל
הַשּׁוּבָן וְאֵף עַל כֵּן דְלִיכָא אִתְרִיבִי (ו)
דנפיש דכל המדדה אינו מדדה יותר
מחמשים וחופן של חמשים של מוֹלָא
דכּוּן לִזֵּין מַדְדָּה יוֹתֵר מִחֻמָּשִׁים חוץ
יֵאֵל חוץ לֵ' נֶפֶק לִיה מִתּוֹרַת מַדְדָּה
וְקַם לִיה בְּתוֹרַת מִפְרִיחַ וְיִזְכִּיא לְמִזֵּל
כִּי בְתַר רֹבָא דַּעֲלָמָא: וְעַל דֹּא
אִקְסוּב. שושה מִתְרַבָּא מִסְטֵרָא
וְלִיזֵיל בְּתַר רֹבָא דַּעֲלָמָא. וְלִיהוּ שֶׁל
מוֹלָא דקא ס"ד דנמנא בֵּין שְׂמִי
שׁוֹבֹתֹת אֲחֻץ לְחֻמָּשִׁים אִמָּה נְמִי
קֹא דנפיק לִיה מִתּוֹרַת מַדְדָּה:
בְּצִיבֵל

דאסילי בקורבא דמוכח דאזלינן בתר
מומחה לית ליה דרבי חנינא והכי
ישראל וברבי חנינא אלול ודאי לגבי
יוצא היכל דהקורבא לא מוכחא ודלא
ומתקבץ כמו שאפרש ולהלן לא מיימי
הוא שנמצא בפרדיקא דערלה גופיה
ריח ומפרש בגמ' כגון שזינן שחורים
הפך קמ"ל דהק' אוול עלתמא והי
דאש שחורים ולבנים היו גם יחד ומוכח
למחמתמא דתשע תמוות נמי הוי הוי
דעלמא הוי קורבא זו העיר קורבא

בכתי חיקש נחל בחר רובא דעלמא?
 וכל מוכח שמחם בא ההורג וקוטה
 והולקן לעיר אחרת שיש ביה גיט דמי?
 תאמר וואסאי לעצריך קרל בקור?
 וביד לה מ"מ כל ישראל היו באין לרגל
 ת עמים וי"ל שהיו מקומות שלא היו
 ויל הנמצא בתוך חמשים אמה ב"י.
 שיש וסג דנפשיה היו חוק לזי ועל
 מיירי לירכא שום שוין קור ששלי
 מא לא איכא דנפיש מיניה אחי שפיר
 ול ולא מני לשטיי כנון לירכא קוטה
 י הוא של מולאן אל"פ"י דנפיש ליה
 אפ"י. ואס תאמר דלמא מעוברי
 ממי תלין בעוברי דרכים אבל הכא
 וועל דא אפקוהו דרבי ירמיה
 יום ורעלי אחת חוק לתמשים בדמאס
 דמאס ואלפקוהו משום דמדה
 שני שובבי. וא"ר' דאס מעיניה
 יא היו חוק תמשים לזה היו נמי חוק
 ד מנין לתומר דעיקר לא פריך אלא
 ד מעיניה נפיש הא קתני מחלה על
 ויטעמטע.

ומימי דרישא דיש שונכין הרבה אע"ג
סל כרמים נהא לא קפיד במאי דלא
זיה שלו תוך חמשים אמה ובמדרה:
דכל